

UCHWAŁA NR XL/775/22
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 28 marca 2022 r.

**w sprawie rozpatrzenia petycji dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego
uchwały w sprawie przyjęcia "Karty Praw Rodziny".**

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala co następuje:

§ 1.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego nie uwzględnia petycji złożonej przez Zjednoczenie Chrześcijańskich Rodzin

§ 2.

Uchwała wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu wnoszącemu petycję.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

Małgorzata Waszak-Klepka

Uzasadnienie do uchwały Nr XL/775/22
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 28 marca 2022 r.

W dniu 28 grudnia 2021 roku (data wpływu uzupełnienia petycji 5 stycznia 2022 r.), do Kancelarii Sejmiku Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu wpłynęła petycja Zjednoczenia Chrześcijańskich Rodzin w sprawie podjęcia przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwały w sprawie przyjęcia "Karty Praw Rodziny", zatwierdzoną przez Świętego Jana Pawła II w 1983 roku, jako moralną i etyczną podstawę dla funkcjonowania samorządu na terenie Województwa Wielkopolskiego. Do petycji załączony został projekt uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie przyjęcia przez Województwo Wielkopolskie Karty Praw Rodziny oraz treść Karty Praw Rodziny.

Wnoszący, jako cel złożonej petycji wskazał *urzeczywistnienie potwierdzonej przez ustrojodawcę w preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „zasady pomocniczości umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot” poprzez wzmocnienie rodziny jako podstawowej wspólnoty społecznej oraz zapewnienie jej ochrony przed wpływami ideologii podważających jej autonomię i tożsamość.*

Petycja została przekazana Radnym Województwa Wielkopolskiego w dniu 13 stycznia br. Przewodnicząca Sejmiku Województwa Wielkopolskiego zwróciła się także do Marszałka Województwa Wielkopolskiego z prośbą o ustosunkowanie się do treści petycji przez departamenty merytoryczne oraz jednostki podległe Urzędowi Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu zajmujące się prezentowaną tematyką.

Stanowisko w sprawie zajął Dyrektor Regionalnego Ośrodka Polityki Rodzinnej w Poznaniu, którego jednym z zadań jest koordynowanie polityki społecznej w poszczególnych obszarach, zgodnie z posiadanymi kompetencjami ustawowymi i zapisami strategii polityki społecznej, w tym szczególnie: polityki rodzinnej, senioralnej, migracyjnej, na rzecz osób z ograniczoną sprawnością, na rzecz osób z kategorii wysokiego ryzyka socjalnego, w tym koordynacji sektora ekonomii społecznej (zgodnie z § 2 pkt 2 Statutu Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Poznaniu stanowiącego załącznik do uchwały nr XXXV/655/21 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 października 2021 r. w sprawie uchwalenia Statutu Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Poznaniu).

Podkreślono, że Województwo Wielkopolskie realizuje szereg działań na rzecz rodzin, zarówno zagrożonych wykluczeniem społecznym jak i wielodzietnych. Wszelkie działania podejmowane na rzecz rodzin mają charakter włączający. Każda rodzina bez względu na pochodzenie czy przekonania może skorzystać z oferty działań realizowanych przez Województwo Wielkopolskie.

Uchwałą nr 4475/2021 Zarządu Województwa Wielkopolskiego z dn. 23 grudnia 2021 r. przyjęto Wielkopolski Program Wspierania Rodziny, Systemu Pieczy Zastępczej i Adopcji na lata 2021-2025. Program określa politykę Samorządu Województwa Wielkopolskiego w zakresie wspierania rodziny, systemu pieczy zastępczej i adopcji, która realizowana jest głównie przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu. W Programie zaprezentowano działania, które mogą być podejmowane przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego, samorządy lokalne oraz inne instytucje publiczne i niepubliczne po to, by poprawić sytuację osób funkcjonujących w rodzinach, systemie pieczy zastępczej i adopcji. Ww. dokument wytycza kierunki, wskazuje na konkretne i wysokowyspecjalizowane modele działań oraz przedstawia narzędzia do zmian w każdym z wymienionych obszarów społecznych. Łączy w sobie wiedzę naukową oraz praktyczną z nowatorskim ujęciem pracy z rodziną i dzieckiem, w tym dzieckiem przebywającym w pieczy zastępczej lub w procesie przysposobienia, co sprawia, że jest on naznaczony jednością działań i ich różnorodnością jednocześnie.

Odnosząc się do przedłożonej przez Wnoszącego Karty Praw Rodziny, która miałaby być przyjęta jako dokument obowiązujący w Województwie Wielkopolskim, podkreślić należy że został uchwalony przez Synod Biskupów w Rzymie w 1980 r., odnosząc się zatem do porządku kanonicznego, nie ma mocy prawnej regulowania zasad funkcjonowania samorządu i kształtowania polityki społecznej w Polsce. (Art. 1 Konkordatu).

W odpowiedzi na petycję Zjednoczenia Chrześcijańskich Rodzin trzeba także zwrócić uwagę, że „Karta Praw Rodziny”, uchwalona 42 lata temu, nie odpowiada na wyzwania i problemy współczesnych rodzin. Przede wszystkim nie dostrzega podmiotowości wszystkich jej członkiń i członków, stawiając interes

rodziny nad dobro i potrzebę rozwoju jednostek. Symptomatyczne jest niezrozumienie dążeń emancypacyjnych kobiet i stereotypowe postrzeganie roli matki i ojca, ograniczające możliwości i aspiracje kobiet wyłącznie do wychowywania dzieci. Niestety w odniesieniu do dzieci Karta stanowi poważny regres w postrzeganiu praw dziecka. Uznając że rodzice mają „niezbywalne prawo i pierwszeństwo do wychowania potomstwa” Karta stoi wyłącznie na straży władzy rodzicielskiej, bez uznania, że w procesie wychowania rodzice mają także obowiązki wobec dziecka, wynikające z konieczności zaspokojenia jego potrzeb, dbania o jego dobro i stwarzania możliwości wszechstronnego rozwoju. Karta Praw Rodziny narusza zapisy Konwencji o prawach dziecka, w której czytamy m.in. o prawie do swobodnej wypowiedzi myśli i poszukiwaniu wiedzy i różnych idei i wartości (Artykuł 12., 13. i 14.). Dodatkowo Konwencja wskazuje, że dziecko ma mieć dostęp do informacji pochodzących ze środków masowego przekazu i materiałów z różnorodnych źródeł (artykuł 17.). Dziecko powinno być przygotowywane do życia w wolnym społeczeństwie, w duchu pokoju, szacunku i równości płci (artykuł 29.). Natomiast Artykuł 5., przedstawionej Karty Praw Rodziny, oddaje całkowitą decyzyjność rodzicom w kwestiach zdobywania wiedzy i kształcenia, co uniemożliwia dziecku - do osiemnastego roku życia - poszerzenie wiedzy w szerszych źródłach i kształtowanie jego własnej tożsamości.

Konstytuując moralną wartość rodziny opartą na nierozzerwalności małżeństwa i bezwzględnej władzy rodziców, Karta Praw Rodziny w żaden sposób nie odnosi się do sytuacji rodziny w kryzysie. Tym samym zapisy Karty uniemożliwiają skuteczne przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom, które dotyczą także systemy rodzinne: przemocy fizycznej i psychicznej, uzależnieniu, nadużyciom seksualnym, dysfunkcjom wychowawczym.

Rolą samorządu jest stanie na straży interesów całej wspólnoty mieszkanek i mieszkańców. Dobro rodziny jako podstawowej komórki społecznej i środowiska rozwoju wszystkich jej członków, w szczególności dzieci jest chronione w sposób wyjątkowy, na mocy obowiązujących w Polsce norm prawnych (Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej).

Podsumowując, w ocenie Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nie ma konieczności przyjmowania dodatkowego dokumentu regulującego politykę rodzinną Województwa Wielkopolskiego.

W związku z powyższym, postanawia się jak w § 1 niniejszej uchwały.